

העלון טעון גניזה
עלון מס' 849
שבת נח
שנת תשפ"ז

תפארת סניף

ע"ש הצדיק המלוב"ן רבי ינון חורי זצוק"ל, זי"ע"א
יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 1700-720-500

העלון מוקדש לעילוי נשמת

יוסף בן רבקה ז"ל
אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
יעקב קיקי בן יסמיה ז"ל
כרמלה קונפטה בת רחל ז"ל
חנניה בן אורי ז"ל
דינה בת פורטונה ז"ל
אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל

זמני שבת פרשת נח

פולג המנחה	הדלקת נרות	צאת שבת	רבינו תם
5.00	5.31	6.41	7.23
5.02	5.48	6.43	7.19
5.01	5.36	6.42	7.18
5.02	5.48	6.43	7.20

הפטרה: "רני עקרה"

ההלכה השבועית

הלכות שבת

סדר העולים לתורה א. סדר הקרואים בספר תורה, כהן לוי וישראל, ואם אין כהן בבית הכנסת עולה ישראל במקום כהן. ואם לא היה כהן בבית הכנסת ואחר שעלה ישראל והתחיל לברך ברכת התורה, נכנס כהן לבית הכנסת, אינו פוסק, אלא ימשיך השליח ציבור לקרוא לישראל. אבל אם לא הספיק הישראל אלא "ברכו את ד' המבורך" בלבד, פוסק, ועולה הכהן, והישראל ישאר עומד בתיבה עד שיקראו הכהן והלוי, ואז יקרא בתורה שלישי. (מרן בש"ע סי' קלה ס"ו). ואם טעו וחשבו שאין שם כהן ועלה הישראל במקום כהן, ואחר שסיים לברך הרגישו בדבר, מכל מקום בדיעבד עולה הישראל למנין שבעה.

ב. כהן שנמצא בבית הכנסת ביום שיש בו קריאת ספר תורה, והוא יודע בבירור שאין שם לוי, אף על פי כן יכול לעלות לספר תורה בתורת כהן, ויעלה לברך גם במקום לוי, כדת, ואין לו להמנע מלעלות לספר תורה, כדי שלא יצטרך לברך ארבע ברכות לעליית כהן ולעליית לוי, כי אין בזה חשש משום ברכה שאינה צריכה, שכן תיקנו חכמים.

חזון עובדיה

מטעמים לשולחן

ללכת "עם האלקים" גם בשעת הסתר פנים אַתְּ הָאֱלֹקִים הַתְּהַלֵּךְ נָח (ו, ט)

שם "אלקים" רומז למדת הדין בזמן שזוכה אדם להנהגה של מידת הרחמים, קל לו ללכת עם הקב"ה. כאשר הבריות טובה, והפרנסה ברווח, ויש נחת מהילדים, לא קשה להיות בעל אמונה. אבל הגדלות האמיתית היא לדבוק בקב"ה גם כשמידת הדין שולטת, ויש חושך, צרות וקשיים, ושום דבר שהאדם עושה לא מצליח לו - ובכל זאת הוא לא מהרהר ולא מערער, חס וחלילה, אלא דבק בבורא יתברך באמונה ובאהבה. זאת היתה גדלותו של נח - "את האלקים התהלך נח", גם בזמן ששלטה מידת הדין הוא המשיך לדבוק בקב"ה בכל כוחו ומאודו. בזכות הנהגה זו של נח הוא זכה להיות "איש צדיק תמים", בזכותה יש קיום לכל העולם, ובזכותה זכה נח לשלש מאות וחמשים שנה של חיים אחרי המבול, ויצאו ממנו שבעים אומות. כל אדם שעומד איתן בעבודת ה', ולא נשבר למרות הסתר הפנים, זוכה להגיע למעלות גדולות ויקבל על כך שכר עצום. ספר לי רבי צבי נקר מחבר סדרת הספרים "אמונה שלמה", סיפור ששמע מרב, ששמע מזקן מופלג שהוא בעצמו היה בעל המעשה: כשפרצה מלחמת העולם הראשונה, תפסו השלטונות הרוסיים אותו ואת כל האזרחים שיכלו לתפוס, כדי לשלוח אותם כחילים לחזית מול הצבא הגרמני. הצבא הרוסי היה פרימיטיבי וחלש, וכלי הנשק של חייליו היו מיושנים. ולא זו בלבד, אלא שרבים מהחילים לא צוידו כלל בכלי נשק, ונתנו להם רק סכינים וחרבות כדי להלחם מול הגרמנים, שהיו מצוידים במכונות יריה ובתותחים, והיו טובחים בהם בלי רחם. מה עשו הרוסים? הם השתמשו בחילים ובאזרחים שלהם כבשר תותחים. הם לקחו קבוצה של עשרת אלפים חילים ומגויסים טריים, ושלחו אותם להלחם נגד הגרמנים. הם שיערו שהגרמנים יהרגו ששת אלפים או שבעת אלפים מאנשיהם, אבל הארבעת אלפים הנותרים יגיעו אל הגרמנים ויהרגו בהם עם החרבות והסכינים. מובן שרבים מאותם ארבעת אלפים יהרגו גם הם בקרב, אבל הם יצליחו לגרום תוך כדי כך לאבדות גם אצל הגרמנים. היהודי בעל המעשה, שהיה עם עוד אלפי מגויסים - בעל כרחם במבנה שהוחרם על ידי הצבא הרוסי. הם עמדו להשלח אל החזית, והמתינו רק לבואו של גנרל שאמור לשאת בפניהם נאום תעמולה נלהב כדי לחזק בהם את המוטיבציה להקריב את עצמם למען רוסיה. אותו יהודי ידע, שאין כמעט ספק שהוא ייהרג תוך שעות ספורות. הוא החליט להתפלל מנחה אולי בפעם האחרונה בחייו, ונעמד והתפלל מעומק ליבו. הוא לא ראה ולא שמע מה נעשה סביבו תוך כדי כך הגיע הגנרל, וכולם נעמדו והצדיעו וחלקו לו כבוד גדול, ורק היהודי עמד בצד ולא התייחס כלל אל הגנרל. הגנרל כעס מאד. הוא שאג פקודה, ושני חיילים תפסו את היהודי והשליכו אותו לכלא, כדי שישב שם עד שיערך לו משפט צבאי. הוא ידע שמדובר בגזר דין מות. ההתנהגות שלו נחשבה כמרד בעצומה של מלחמה, ובנסיבות כאלו אין סנגורים ואין עורכי דין. רק משפט מות. אותו יהודי לא אמר לעצמו ח"ו: "זו תורה וזה שכרה? עונש מות על תפלת מנחה?! הוא אומר לעצמו, "לא משנה מה אומר או לא אומר לשופט בזמן המשפט, בכל מקרה יהרגו אותי. אני אתפלל לה' גם במהלך המשפט". כאשר הובא לפני השופט הצבאי, שאל אותו השופט, "מה השם שלך, חיל?" הוא ענה: "למנצח מזמור לדוד". שאל השופט: "מה הדרגה שלך?" והוא ענה: "יענך ה' ביום צרה ישגבך שם אלקי יעקב". "מה יש לך לומר להגנתך?" והוא אמר: "ישלח עוזך מקדש ומציון יסעדך". אמר השופט: "אין עם מי לדבר...החיל הזה משוגע, חולה נפש. סלקו אותו מכאן, תשלחו אותו לבית חולים לחולי נפש". ישב האיש בבית החולים לחולי נפש מספר שבועות, ולאחר מכן בדק אותו רופא ואישר שהוא בריא בנפשו, ושחרר אותו מבית החולים. הוא זכה להנצל מן המלחמה, והאריך ימים, וכשהיה מספר את הסיפור לנכדיו ולניניו, היה מוסיף ואומר: "בתחילה היה נראה כאילו תפלת המנחה עומדת להביא עלי מות ודאי, אבל האמת היא שהתפלה הצילה את חיי. בזכות התפלה הזאת לא נשלחתי לחזית כבשר תותחים, ולא נהרגתי כפי שנהרגו מרבית החילים שהיו איתי באותה שיחת מוטיבציה של הגנרל". השעה שבה הועמד למשפט צבאי היתה שעת חשכה והסתר פנים, ועל אף זאת התחזק היהודי באמונתו והתפלל: "יענך ה' ביום צרה", כי ידע שרק הקב"ה יכול להושיעו.

שש באמרתך

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו כל שבוע עכשיו גם בדוא"ל ובואצפ?

שלחו אלינו את כתובתכם למייל: tifaret@hasdeyinion.org או הכנסו ל- www.hasdeyinion.org או בואצפ: 050-9580500

המשך מלפני שבוע: חיים - עובדיה מוגבל היה מלידה במוגבלות גופנית כלשהי שגרמה לו גם למוגבלות לימודית. אף אם במהלך השנים הצליח חיים - עובדיה להשתלב איכשהו בזרם, אך בהגיעו לפרקו היוותה מוגבלותו בעיה. מעבר להכל, היה חיים - עובדיה בחור רגיש, נבון ופיקח, כך שלא ניתן היה לזווגו עם אחת שאינה ראויה לו. בשלב מסוים הוצעה אחת, שמעבר להיותה בת מאומצת סבלה גם ממוגבלות קלה. שמעו אודותיה טובות והענין נראה היה ללייבל. אלא שהעומד מצדה, איש החסד שאימצה, מוכן היה להמשיך רק בתנאי אחד: שצד החתן יתחייב סך של שלושים אלף דולר. ביקש לסדר את זו בדירה משלה למשך החיים, נתן את חלקו בענין, את השאר - דרש מהצד השני. לייבל התייעץ בדבר עם רבו, התשובה שקיבל היתה להמשיך ולהתחייב. חיים - עובדיה היה לחתן ולאושרו לא היה גבול. "מספר ימים לאחר השמחה שהייתי בביתו של אבא. אמא היתה מאושרת מאד, אך גם דאגה מהיכן יגיעו לסכום זה. כמובן ששוב דובר על הוספה בשעות העבודה, וכמובן שהדברים לא נכנסו כלל לאוזנו של אבא. הרוגע הנפשי של אבא בעינו היה קיים: "בין כך הסכום הזה הינו מעבר ליכולת שלי", אמר בחיוך, "מחויב אני בכל מקרה להגיע לעזרת שמים. נו, אם על עזרת שמים שעון אני מה לי דאגה?" הרי להקב"ה אין שום בעיה להביא לי לכאן שלושים אלף דולר טבין ותקילין, בדיוק כפי שאין לו בעיה להביא לי עשר דולר. אלה מה? הרצון הוא שאנו נעשה השתדלות. נו, אם כך אוסף מעט בהשתדלות והכל יהיה בסדר..." עיני אמא נצצו. אם היא שומעת מאבא שעומד הוא להוסיף בהשתדלות, הרי ש'דידה נצח'. אבא הבהיר מיד את הוספת ההשתדלות שלו: "החלטתי שאקדים את קימתי מדי יום, אתפפל יותר מוקדם ואתחיל את העבודה בשעה אחת יותר מוקדם, אולי קצת יותר. כך אוסיף "זיעת אפך" והקב"ה יוסף "לחם". אמא אוכזבה מאד, יותר נכון דאגה: "מה זו שעה אחת מול סכום של שלושים אלף דולר, וזה חוץ מפרנסה שוטפת של הבית? מדוע לא תוריד מן הלימודים פה ושם? הרי בכל זאת צריך השתדלות? עבודה במשך שעה אחת אינה השתדלות מספיקה..." לאבא לא היו ספקות: "גם עם אשתדל בלי סוף, לא אגיע לסכום הזה בקלות. אין זאת אלא שעלי לעשות את המעט שלי, והש"ת יעשה את שלו. אם נקצב לי השנה עוד שלושים אלף דולר - אקבלם. אם לא נקצבו לי האלפים הללו - לא אקבלם ויהי מה. לשם מה להשחיר פנים בעבודת יתר? אעשה את הנגזר עלי ואקבל משמים את שנקצב לי. מקרא מלא דבר שלמה המלך: (משלי כג) "אל תיגע להעשיר, מבינתך חדל". אמא כבר ידעה בעליפה את הזמירות הללו. מיותר לציין שמידי אחר צהרים צלל אבא במעמקי סוגיות הש"ס עם החברותא מגיד השיעור; הילד הקטן המשיך לשוב מה'חדר' אל בית המדרש וליהנות במחיצת אביו; היה ללייבל את השעה מידי ערב עם בני ובנות הבית; שכנא הגיע מידי ערב, והלימודים עלו ונתעלו, כמימים ימימה. אך זאת: מדי בוקר מקדים היה לייבל לצאת מהבית. 'השתדל' שעה נוספת וקיווה לטוב. הרוגע שלו היה שיעור מאלף באמונה. לא נשא על עצמו כל עול. לא היה

מודאג כהוא - זה. עשה את שצריך היה לעשות וחש כי את שלו הוא עושה וממרום יקבל את הנקצב לו. מלכתחילה לא היה לו חשק להיכנס להלוואות. מכיוון שהיתה לו ארכה בת - שנה עד לנתינת הסכום, החליט לעשות את שלו במשך השנה: "עד סוף השנה אולי יהיה לי את כל הסכום ביד והלוואה לשם מה? אם לא - נחשוב כבר אז, הרי ללוות תמיד אפשר..." ביום מן הימים הגיע על אבא גביר מחו"ל שביקש בפתע פתאום לכתוב ספר תורה ולהכניסו לבית כנסת גדול הקיים בעירו. איך הגיע לאבא? סיפור שלם: עקב צרה לא עלינו שהיתה בביתו נתן פרשיותיו לבדיקה, לסופר הסמוך למקום מגוריו בארה"ב. על שולחן הסופר מונחות היו באותה שעה תפילין נוספות שהובאו אליו להגהה "ראה", הראה הסופר בשקיקת לב את ה'פרשיות' ההן לגביר, "מעודי לא ראיתי 'פרשיות' כאלה. זהו כתב ידו של רבי לייבל מארץ הקודש. אומרים שכתב 'פרשיות' לאדמו"ר פלוני...". הגביר הבין בפרשיות כפי שהבין הסופר בבורסה, אולם הניח שהדברים נכונים; נשף בהתפעלות ורשם במוחו את שמו של לייבל. כאשר זכה ונחלץ מהצרה, שם פעמיו לארץ הקודש, להודות ולהלל. כאן החליט כאות הודיה לכתוב ספר תורה. בירר מעט אודות ר' לייבל, שמע שאין על מה לדבר, אינו כותב ספרים כי אם 'פרשיות', וגם לכך התור ארוך. לא נח, טרח ובא לו אל בית אבא, הניח על השולחן סכום של חמש עשר אלף דולר במזומן (!) וכך אמר לו: "הבט רבי לייבל וראה. זמן אין לי. כסף יש, הרבה. אני זקוק לספר תורה בכתב ידך דווקא. אהיה מוכן לשלם על כך ארבעים אלף דולר. (בעת ההיא היה זה סכום עצום בתמורה לכתיבה ספר תורה). אני משאיר כאן את דמי הקדימה, ואני מבקש ממך הבטחה חתומה". לא איש כלייבל יסתנוור. אין זו הפעם הראשונה שהוא שומע כאן משפטים בסגנון הזה, אלא שבדרך כלל אצה לאנשים הדרך; רק ישמעו כמה זמן יארוך עד שיראו משהו - מיד יסוגו לאחוריהם. כסף? הכסף הזה, ככל הכספים, מאוצרו של הקב"ה. שם יש הרבה יותר: "ראה", אמר לו לייבל, "עד סוף השנה זמני עמוס, התחייבתי לאנשים 'פרשיות' ולא אוכל לסגת. הכתיבה שלי איטית. שעות העבודה אינן רבות..." הלה קצר רוח היה: "מבחינתי תוכל להתחיל בכך רק בתחילת השנה הבאה. שום דבר לא נחוץ לי. רק זאת אחפוץ: בעוד שלוש וחצי שנים, יום כניסת בכורי למצוות. ארצה לערוך 'הכנסת ספר תורה'. אם עד אז יהיה הספר מוכן, אהיה מאושר. בית כנסת מפואר לנו שם, הכתב שלך יהיה עבורנו נכס". אבא לא היה מופתע, את שהוקצב לו - קיבל. השתדל מעט וה' היה בעזרו. "לקראת סוף השנה אהיה כאן שוב", אמר הגביר טרם יצא, "אביא עמי חמש עשר אלף דולר נוספים עבורך". היה זה באחת עשרה בלילה, אחרי השיעור עם ר' שכנא. למחרת קם אבא כהרגלו, בשעה שהוסיף לו. באחת בצהרים עזב את העבודה. למד עם מגיד השיעור, למד עם הילד, למד באותו לילה שוב עם ר' שכנא. הכל היא כרגלו התמידי ורוח הקודש מצווחת ואומרת (משלי כב): "נבחר שם - מעושר רב. מכסף וזהב - חן טוב. עשיר ורש נפגשו עושה כולם ה'".

נפלאותיו לבני אדם

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

ביתי שתחיה הייתה אמורה לעבור קורס לפני כחודש, ובגלל הקורס היא הייתה צריכה להיות מחוץ לבית במשך שבועיים, והיה נראה שאין סיכוי שיתורו על התנאי הזה והיא תצטרך לישון מחוץ לבית. אני שאני מכירה את הפדיונות של "חסדי ינון" אמרתי לה לא לדאוג, ועשיתי לה "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" וברוך השם היו מוכנים במקרה יוצא דופן לאשר לה לחזור כל יום הביתה ולא לשהות מחוץ לבית ובנוסף קיצרו לה את הקורס לשישה ימים במקום לשבועיים, אני מתקשרת לשתף ולהודות לבורא על חסדיו המרובים...

ר. ע מהמרכז

הבן של השכן שלנו עבר ארוע מוחי, לא על אף אחד מישראל, איך שזה קרה, מיד התקשרתי ל"חסדי ינון" שיעשו לו דחוף "פדיון נפש", פקוח נפש, ואכן לאחר שיחתנו ערכו את הפדיון. אני מתקשר לבשר בשורות טובות, שברוך השם, בסיעתא דשמיא, הוא התאושש ואפשר להגיד שחזר לעצמו והוא כבר בסדר. ישתבח שמו, ואני חייב להוסיף שהתרגשתי מהמסירות נפש לעשות לו את הפדיון במיד, דבר שהציל את חיינו...תודה לה' וישר כח לשליחים!

בעילום שם

סמא דחיי - הסגולה הטובה ביותר להצלחה

שמר פיו ולשונו שמר מצוות נפשו (הסידור, י"א ב"ט)

כונת הגמרא ללשון הרע היוצא מן השנאה

הגם שהגמרא נקטה שנאת חנם, הכונה היא על לשון הרע גם כן שיוצאת מצד השנאה, דאי לאו הכי לא היו נענשים כל כך. והינו דסים שם: ללמדך, שקשה שנאת חנם כנגד עבודה זרה וגלוי עריות ושפיכות דמים, וזה מצינו בערכין (דף טו:) גבילשון הרע. ועוד, מגופא דשמעתא דיומא מוכח כמו שכתבנו, מדפריך שם: ובמקדש ראשון וכו' ודוקרין את חבריהן וכו', עיין שם. [מדקאמרה הגם' ודוקרין את חבריהם, משמע דהתביעה היתה על דקירת חרב הלשון] (הקדמת הספר חפץ חיים)

אמרת הצדיק

"כשיש לאדם אמונה - יש לו כוח לעבור את כל החיים."
הרב עובדיה יוסף

לבקשת הקוראים - מחכים לספורי ישועות שלכם
בטל: 1700-720-500 או בואצפ 050-9580500

משפחה באזור מגורי עברה טרגדיה קשה, נודע לי שילד בן ארבע מאושפז בטיפול נמרץ ונאבק על חייו. העבירו את שמו לתפילה שיעתירו עבורו. לא יכולתי לעמוד מנגד ומכיון ששנים אני רואה ישועות ב"חסדי ינון" התקשרתי למסור את שמו ל"פדיון נפש". זה היה ביום שני בלילה. למחרת בבקר עשו את הפדיון, ואז הגיעה ההודעה שהצליחו לייצב את מצבו, במהלך היום פקח את העינים. ביום רביעי הרגיש יותר טוב וביום חמישי בבקר שוחרר הביתה. חסדי ה' כי לא תמנו, כי לא כלו רחמיו...

בעילום שם

הנכד שלי השם ישמור אותו, נולד עם חסימת מעים, כל היום היה מקיא מסכנון, בילינו איתו בבתי חולים. עד שהחליטו שצריך לעשות לו ניתוח, הניתוח לצערינו לא הצליח, והיו סיבוכים. אז משהו הפנה אותנו ל"חסדי ינון" על מנת שיעשו לו "פדיון נפש" לפני ניתוח שני. וברוך השם, הניתוח השני הצליח, והיום הוא בריא והשמים ברוך השם. בן פורת יוסף... תודה לבורא עולם יום יום...

בעילום שם

לפני שלוש שנים, עברתי תקופה קשה, היתי מבובלת, אמי ע"ה נפטרה, עברו עלי ימים מאתגרים, הזמנתי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" ולאחר מזה, נהיה לי ישוב הדעת, והיתה לי פתיחה רוחנית, והחיים שלי התחילו להסתדר. האמת שלא יחסתי לזה חשיבות או קשר, שכחתי מזה בכלל. רק אחרי תקופה, היתי בשיעור תורה, והרבנית דברה על מעלת הפדיון נפש, ופתאום נזכרתי ואז קישרתי שמאז הדברים הסתדרו לי...יشتבח שמו!

בעילום שם

בס"ד

מטבע הישועות
ש" הצדיק

לפרטים בקו הישועות
1700-720-500

"יש הקונה את עולמו בעלון אחד"

היה שותף
לזיכוי הרבים באיזור מגורייך

לפרטים: 1700-720-500

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 1700-720-500

באחד הימים, בבית הכנסת של חסידי נדבורנה, אחד מחשובי מתפללי בית הכנסת ניגש אל הגבאי וביקש לוודא כי בשבת שתחול בעוד כחודש ימים, יוכל לקבל את עליית ה"מפטיר" ולהיות שליח הציבור בתפילת המוסף, שכן זוהי השבת שלפני אצרת אימו. גבאי בית הכנסת הציץ ביומנו, ואישר כי השבת היא פנויה ויכול לקבל את מבוקשו. באותה שבת הגיע האיש לבית הכנסת מוקדם, והמתין בהתרגשות לעליית ה"מפטיר" כדי לעשות נחת רוח לאימו המנוחה. דקות לאחר שנכנס לבית הכנסת, הבחין בזווית עינו באורח זר שאינו נמנה על מתפללי בית הכנסת הקבועים, מנהל דין ודברים עם הגבאי. האיש הסתקרן לשמוע על מה הוויכוח, ולחברתו גילה כי האורח מבקש, לא פחות, לקבל את עליית ה"מפטיר" ולהתפלל תפילת מוסף לרגע התחוללה בתוכו מלחמה - "ריבוננו של עולם, האם יש צדק בעולם? אני מתפלל קבוע, והזמנתי את השבת מראש, והוא, מבקש "לגנוב" לי את העלייה הנכספת" מנגד, קול שקט לחש לו לוותר. "הרי ממילא איננו מבינים כיצד עלייה ותפילה מסייעות לנשמות בעולם העליון, אולם האם ויתור, אינו מועיל יותר לעילוי נשמה?" הוא ניגש לגבאי ואמר לו כי הוא מוותר. הגבאי ניסה להתקומם ואמר: "חס וחלילה, לבית הכנסת יש סדר, יש תקנון, לחברי הקהילה יש זכויות יסוד כאן". ואילו האיש, שכבר החליט לברוח מהמחלוקת, עמד על דעתו: "לא ידידי הגבאי, אני מוותר, לא רוצה מחלוקת, תן לו את העלייה, וגם את תפילת מוסף, אני אסתפק בעלייה אחרת, אני מעדיף לוותר, לא רוצה מחלוקת!" לנוכח דבריו הנחרצים, קיבל הגבאי את הדברים והעניק את העלייה ותפילת המוסף, לאורח. ביום המחרת, הגיע המתפלל הקבוע לבית הכנסת, כשהוא נסער ונרגש, והחל לספר את אשר אירע לו במהלך הלילה: "בחלומי הגיעה אליי אימי המנוחה, כשפניה מאירות ואמרה לי: 'בני יקירי, קיבלתי אישור מיוחד מבית דין של מעלה, לרדת לעולם הזה כדי להודות לך. עילוי נשמה כפי שחוויתי היום, בשעה שווייתרתי על העלייה ותפילת המוסף, עוד לא היה לי מעולם, יותר מכל שנה בה עלית לעליית 'מפטיר' ומוסף, עת ויתרת וברחת ממחלוקת!" (הרב אשר קובלסקי) לעיתים, על כל אחד מאיתנו, עוברים רגעי כאב או פחד. לא תמיד הדבר קורה בעקבות דברים המתרחשים אצלנו, לעיתים הדברים מתרחשים בחוץ, ומשפיעים עלינו פנימה. צרות, אסונות ומחלות יכולים להשפיע גם על מי שלא נחשף אליהם. מה האדם הקטן יכול לעשות כדי להשפיע על הכל? לפתוח להם שערי רפואה, הצלחה וברכה, להביא מזון, אושר ורחמים? את התשובה לכך מביא הרמב"ם באגרתו לבנו: "אל תשקצו את נפשותיכם במחלוקת, המכלה את הגוף, הנפש והממון". המחלוקת היא מכלה את הגוף, מחסלת את הנפש, הורסת את העולם כולו! אם רוצים אנו להציל את העולם, את סביבתינו, את עצמנו, עלינו לברוח מהמחלוקת, לוותר, להעביר, ובכך לזכות לחיים טובים יותר, עם סביבה אוהבת ועם סיוע גדול מלמעלה...

רונן קרתא

שו"ת הלכתי מאת הפוסק הגאון הגדול רבי עמרם פריד שליט"א

שאלה: האם אפשר ליטול ידים מכוס או מבקבוק (כשאין נטלה)?
תשובה: אפשר. ובבקבוק יקפיד לכתחילה שיהיה בקילוח אחד. מקור: שו"ע סימן קנט.
שאלה: האם אפשר ליטול ידים לסעודה מכוס עם קש מובנה?
תשובה: אם אין לו כלי אחר ליטול, יטול באופן שהמים לא יצאו דרך הקש. מקור: שו"ע סימן קנט.
שאלה: נמצא בפארק ואין לו מים לנטילת ידים, כמה צריך להרחיק בשביל לחפש מים?
תשובה: אם אין מים בכל האזור (18 דקות הליכה, ואם יש לו רכב 18 דקות נסיעה) ורעב הרבה - יכול לברך המוציא ולאכול את הלחם עם כפפות, או שיעטוף ידיו בשקית [ולא כפי שרבים טועים וסוברים שדי במה שעוטף את הלחם, דזה אינו]. מקור: שו"ע סימן קסג, וביה"ל שם. אזמרה לשמן 214.

הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל: 6191265@GMAIL.COM

"ועשו לי מקדש - ושכנתי בתוכם"

חסדי ינון
מזכיר האגודה

"בשעה טובה ומוצלחת, ב"חסדי ינון" נפתח בימים אלו בית מדרש

ע"ש הצדיק המלובן ר' ינון חורי זצוק"ל

זכות נדידה וחד - פעמית! להיות שותפים בהקמה -

ניתן להקדיש ולהנציח: לעילוי נשמת | לרפואה שלמה | להצלת המשפחה | ארון חתן | ספסלים | סטנדרים | ספרי קודש | שולחנות

כל תרומה נדבך נוסף בבניין מקדש מעט, במיוחד בימים קשים אלו...

לתרומות והקדשות:

1700-720-500 ☎ 050-9580500

או חשב' 3640582-בנק הדואר 09- סניף 01 (נא לציין עבור מה)

ביאור נפלא בלשון צחה וקלה בהוצאה ברורה ומאירת עיניים, ואף דברים עמוקים מבוארים בו בפשטות ובבהירות (הרה"ג עמרם פריד שליט"א)

חדש! במהדרת כים באותיות מאירות עיניים

או באתר:

www.hasdeyinyon.org

לרכישה ב"חסדי ינון":

1700-720-500

הפרשה המצויירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" //

אכן לכה נח כ-350 שנות חיים אחרי המבול! 34 אטמו 70 אלמות	אך כשים קשים וחשך, וכלום לא מצאית - אני מאמין באמונה שמה שהל אטובה...	כשים כראות ופרנסה, ונחת מהאברים, לא קשה להיות כגן אמונה	עם האלקים התהלך נח - אלקים זה מידת הדין.
--	---	--	---